

16. februar 2021
Sagsnr.: 18/01349
MKR

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE af afgørelse om afslag på grundbetaling og grøn støtte samt inddragelse af betalingsrettigheder i Skive Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 17, stk. 1 og 2, samt § 18, stk. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014 om direkte støtte til landbrugere efter grundbetalingsordningen m.v. og artikel 21, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013,¹ jf. § 22 b, stk. 1, i landbrugsstøtteloven.²

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 15. marts 2016 om afslag på grundbetaling og grøn støtte 2015 samt inddragelse af betalingsrettigheder på A1, 7800 Skive.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.³

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

² Bekendtgørelse nr. 115 af 6. februar 2020 af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteloven).

³ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 28. marts 2016 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af Landbruger.

Sagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klager har indledningsvist anført, at han finder afslaget på grundbetaling og inddragelsen af betalingsrettigheder urimelige. Videre har klager anført, at klagers mark med nummeret F1 ved ansøgning i 2013 var 0,35 ha, men grundet randzoneloven blev arealet nedskrevet til 0,30 ha i 2014. Klager er uenig i Landbrugsstyrelsens nedskrivning af marken til 0,29 ha. Det er klagers opfattelse, at der ikke skal foretages en nedskrivning af arealet med 0,01 ha, og at der således ikke skal gives afslag på grundbetaling og inddragelse af betalingsrettigheder.

Klager har den 3. juli 2016 afgivet yderligere bemærkninger til klagesagen, på baggrund af Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen af 9. juni 2016. Klager har anført, at en væsentlig del af betalingsrettighederne er bortforpagtet frem til 2018, hvorfor klagers ejendom på sigt vil kunne søge om grundbetaling til mere end de 2,00 ha. Derudover er klager utilfreds med, at styrelsen har vurderet, at der er plantet 10 m² for meget læhegn på mark nr. 4, som ellers burde være til gavn for omgivelser og miljø. Endvidere har klager anført, at styrelsens afgørelse har store konsekvenser for et lille landbrug, der ikke har råd til at anvende konsulenter, der kan gennemskue styrelsens formål med at nedskrive mark nr. 4 fra 0,30 ha til 0,29 ha.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Klager har den 9. april 2015 indsendt fællesskema 2015 med ansøgning om grundbetaling og grøn støtte til 2,12 ha. Herunder har klager ansøgt om grundbetaling til 0,29 ha for mark nr. 4 med markblok nr. F1 .

Den 2. september 2015 har Landbrugsstyrelsen sendt klager et brev vedrørende klagers fællesskema 2015. Det fremgår heraf, at det anmeldte areal til grundbetaling for mark nr. 4 er mindre end 0,30 ha. Videre har styrelsen oplyst, at der kun udbetales grundbetaling for marker mindre end 0,30 ha, når marken sammen med andre anmeldte støtteberettigede marker udgør et sammenhængende areal på mindst 0,30 ha. Styrelsen har derfor bedt klager om at kontrollere og eventuelt rette i fællesskema og markkort inden 14 dage.

Klager har den 6. september 2015 indsendt ændringer til fællesskema 2015. Det fremgår heraf, at klager har ansøgt om grundbetaling til 1,83 ha, idet klager ikke længere søger grundbetaling til mark nr. 4.

Den 15. marts 2016 har Landbrugsstyrelsen truffet afgørelse om afslag på grundbetaling og grøn støtte for 2015 samt inddragelse af uudnyttede betalingsrettigheder.

Landbrugsstyrelsen har begrundet afslaget med, at styrelsen ved sagsbehandling har nedskrevet klagers anmeldte areal med 0,29 ha, hvorefter klagers samlede anmeldte areal udgjorde 1,83 ha. På den baggrund har styrelsen bemærket, at klagers samlede anmeldte areal er under 2,00 ha, som er minimumskravet for at få grundbetaling. Styrelsen har herom henvist til § 17, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014.

Som følge af afslag på grundbetaling 2015 har Landbrugsstyrelsen i samme afgørelse truffet afgørelse om, at inddrage klagers betalingsrettigheder, da alle uudnyttede betalingsrettigheder inddrages i 2015. Styrelsen har i den forbindelse henvist til artikel 33 i forordning (EU) nr. 639/2014,⁴ jf. artikel 21, stk. 4 i forordning (EU) nr. 1307/2013.⁵

Landbrugsstyrelsen har den 16. marts 2015 truffet afgørelse om inddragelse af klagers fire betalingsrettigheder svarende til 3,00 ha, som følge af, at de ikke er udnyttet af klager i 2015.

Klager har den 7. juni 2016 ringet til Landbrugsstyrelsen, jf. telefonnotat fra Landbrugsstyrelsen. Styrelsen har indledningsvist oplyst, at klager ved fællesskema 2014 og 2015 har indtegnet mark nr. 4 med et areal på 0,29 ha. Endvidere har styrelsen oplyst, at klager i 2014 selv har rettet arealet anmeldt under enkeltbetalingsordningen i fællesskemaet til 0,30 ha, hvorfor klager modtog enkeltbetaling i 2014. Derudover har styrelsen oplyst klager om, at størrelsen på de indtegnede arealer i Internet MarkKort (IMK) blev lagt til grund ved fællesskema 2015, hvorfor det ikke var muligt at rette i selve fællesskemaet, men kun i indtegningen i IMK. Klager har hertil bemærket, at det ikke var muligt at indtegne mere i IMK. Styrelsen har i forlængelse heraf oplyst klager om muligheden for at indsende ændringsforslag til markblokken. Styrelsen oplyser desuden om, at markindtegningen i forbindelse med fællesskema 2015 ikke går helt ud til markblokgrænserne, særligt i den sydlige ende er der areal tilbage i markblokken.

⁴ Kommissionens Delegerede Forordning (EU) Nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) Nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

2.2 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 9. juni 2016 oversendt klagesagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Landbrugsstyrelsen har heri anført, at klager selv har indtegnet mark nr. 4 med 0,29 ha i Internet Markkort (IMK) og søgt grundbetaling til 0,29 ha til mark nr. 4 i grundbetalingsansøgningen i fællesskema 2015. Videre har styrelsen bemærket, at klager i 2014 ligeledes indtegnede mark nr. 4 til 0,29 ha, men efterfølgende manuelt tilrettede markens areal til 0,30 ha i enkeltbetalingsansøgningen i fællesskema 2014. Dette var årsagen til, at klager fik direkte arealstøtte i 2014. Styrelsen har desuden afgivet en række bemærkninger angående klager ansøgninger for 2013 og 2014.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

- 1) Afslag på ansøgning om grundbetaling og grøn støtte for 2015
- 2) Inddragelse af betalingsrettigheder

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændringer af Landbrugsstyrelsens afgørelse.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Ad 1) Afslag på ansøgning om grundbetaling og grøn støtte for 2015

Det følger af § 18, stk. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014 om direkte støtte til landbrugere efter grundbetalingsordningen m.v., at en landbrugsparcel, hvortil der søges grundbetaling, skal udgøre et sammenhængende areal på mindst 0,30 hektar.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 17, stk. 1, at der kun ydes støtte efter denne bekendtgørelse, hvis det støtteberettigede areal, hvortil der kan ydes direkte betalinger i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013, udgør mindst to ha.

Det følger videre af bestemmelsens stk. 2, at for landbrugere, der modtager koblede kvægpræmier, kan der dog ydes støtte efter grundbetalingsordningen for et areal på mindre end 2,00 ha, hvis det samlede støttebeløb til landbrugeren i form af støtte på grundlag af grundbetalingsordningen samt de koblede kvægpræmier udgør et beløb svarende til mindst 300 EUR.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er berettiget til grundbetaling og grøn støtte for støtteåret 2015.

Indledningsvis har Miljø- og Fødevarerklagenævnet lagt til grund, at mark nr. 4 i grundbetalingsansøgningen for 2015 er anmeldt med et areal på 0,29 ha. Nævnet har dermed konstateret, at mark nr. 4 ikke selvstændigt er anmeldt med et areal på mindst 0,30 ha. Ud fra sagens oplysninger har nævnet ikke fundet grundlag for, at marken kan anses for sammenhængende med andre marker, hvortil der er søgt støtte. På den baggrund er det nævnets vurdering, at mark nr. 4 ikke er støtteberettiget under grundbetalingsordningen i 2015, da marken ikke udgør et sammenhængende areal på mindst 0,30 ha, jf. bekendtgørelsens § 18, stk. 1, 1. pkt. Nævnet finder på denne baggrund, at alene 1,83 ha af det af klager anmeldte areal til grundbetaling kan godkendes, hvorved klager ikke opfylder minimumskravet på 2,00 ha, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 1. Nævnet har desuden ved opslag i CHR-registret konstateret, at klager alene har sendt en ko og to tyre til slagtning i 2015. Det er derfor nævnets vurdering, at klager ikke kan have modtaget minimum 300 EUR i kvægpræmie, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 2. På den baggrund vurderer nævnet, at klager ikke opfylder betingelserne for at opnå støtte til grundbetaling og grøn støtte i støtteåret 2015 efter bekendtgørelsens § 17.

3.2.2 Ad 2) Inddragelse af betalingsrettigheder

Af artikel 21, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013 følger det, at når en medlemsstat har besluttet at beholde de eksisterende betalingsrettigheder efter stk. 3, og når antallet af betalingsrettigheder, som en landbruger råder over på sidste dag for indgivelse af støtteansøgningen, overstiger antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren anmelder i sin støtteansøgning og har til rådighed på sidste mulige dato for ændring af støtteansøgningen, udløber det antal betalingsrettigheder, der overstiger antallet af støtteberettigede hektar, på sidstnævnte dato, dvs. datoen for sidste mulige ændring af støtteansøgningen det pågældende støtteår.

Det følger af § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014, at betalingsrettighederne er videreført efter den 31. december 2014 og dermed ikke udløber efter forordningens artikel 21, stk. 2.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at klagers fire betalingsrettigheder, svarende til 3,00 ha, skulle inddrages.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevarerklagenævnet lagt til grund, at klager i støtteåret 2015 rådede over betalingsrettigheder svarende til 3,00 ha, som oplyst af Landbrugsstyrelsen. Nævnet har videre lagt vægt på, at klager ikke var berettiget til at modtage grundbetaling i 2015, jf. ovenfor, hvorfor klager udnyttede betalingsrettigheder svarende til 0,00 ha i 2015. På baggrund af ovenstående finder nævnet, at klager i støtteåret 2015 havde fire uudnyttede betalingsrettigheder svarende til i alt 3,00 ha, som derfor skulle inddrages, jf. artikel 21, stk. 4, i forordningen.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 15. marts 2016 om afslag på grundbetaling og grøn støtte 2015 samt inddragelse af betalingsrettigheder på A1, 7800 Skive.